

TAMARA ŠUŠKIĆ

Világom

Ágyam végtelen tundra,
végtelen mocsár,
végtelen síkság.
Testem víz alatti,
gyökerem alvilági.
Az ég fölötté gyakran szétpukkan,
szétporlik,
szétszéled.

Figyelem,
újra meg újra,
hogyan hullik ölembe az erdő.
Nos, jól vagyok.
Valóban jól.
És tényleg,
gyakran gondolok arra
milyen jó is nekem
ebben a meleg mohapárnában,
a köröttem évszakokként
keringő zárójelekben,
míg szőrmém színét
változtatom.

Tamara Šuškić 1981-ben született Belgrádban, olasz nyelvet és irodalmat hallgat ugyanitt. Két verseskötete jelent meg eddig, a *Slika jedne slagalice* 2001-ben, és a *Private show* 2005-ben. Szerb és szlovén folyóiratokban publikál. Az itt közölt fordítás a *Diskurzivna tela poezije* antológia alapján készült.

Private show

Két hosszúkávét
meg coca-cola
meg almaszörp
beszélék és nyomkodom a derekam
hallgatok és bólogatok
megvakarom az arcom
– cseppet sem viszket
elfog a szédülés
rágyújtok és eloltom
behúzom kihúzom
már üres a csésze
már üres a csésze
már üres a csésze
piros a szegély
a szoknya pedig szétterült
akár a harmonika.

Kollár Árpád fordításai